Ч. 238. Пятниця 4 падолиста (22 жовтня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

# НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

## Вісти політичні.

*(З краевого сойму. — Німці а реконструкция кабінету. — Анґлійско-росийский конфлікт. — Японьский протест. — З поля війни.)*

На засіданю сойму дня 2 с. м. ухвалено завізвати правительство, щоби оно як найскорше в дорозі дипльоматичній постарало ся у росийского правительства о укаране росийских підданих з Андріївки і Бережанки, котрі брали участь в нападі на жителів Шидловець, гусятиньского повіта, і змушене їх до відшкодованя для жителів Шидловець за шкоду, зроблену їм на здоровлю і майні, а також о забезпечене в будучности жителів Шидловець від напасти росийских підданих. Рівночасно поручив сойм Виділови краевому, щоби в цїли подання помочи жителям Шидловець перевів з правительством відповідні переговори і звіт свій разом з внесенями предложив на найблизшій сесиї соймовій.

Справа реконструкциї кабінету а головно іменоване міністра краяна для Чехії викликала межи Німцями не мале заклопотане а партиї німецкі не знають, яке занятй становище в сїй справі з обави, що тепер готово в палаті послів прийти до иншого уґрупованя партий, через що Німці могли би стратити свій доси переважаючий вплив на правительство. Серед німецких партий показує ся невдоволене з нових змін і виринула гадка жадати також і для Німців іменованя міністра краяна. Один з проводирів німецкої партиї народної каже, що Німці іменованем ческого мужа довіря в раді корони дістали добре позауш і на тім іменованю не скінчать ся, бо Чехи скажуть собі до бре заплатити за залишене обструкциї. Але чи можна жадати іменованя міністра-краяна для Німців? На се питане відповідає він тим, що доказує, що межи Німцями нема такого чоловіка, котрий би мав довіре всіх партий німецких; німецка партия народна була для того від самого початку еї основаня тої гадки, що треба домагати ся независимого міністерства урядничого, бо у всякім коаліцийнім правительстві мусить віджити більшість противна Німцям. Мабуть наймудрійше відзиває ся якийсь другий проводир Німців з Судетів, котрий каже, що скоро всї німецкі партиї будуть в згоді, то їм не потреба міністра-краяна, а коли будуть в незгоді, то й міністер-краян не поможе їм нічого. Та й християньскі социяли, на чолї котрих стоїть віденьский бурмістр др. Люеґер, не конче вдоволені з нової зміни; они кажуть, що їх нова реконструкция кабінету зовсім не гріє, але й не мають причини жалувати за уступившим міністром фінансів, котрий їм зовсім не був на руку. Зі всїх тих і тим подібних відзивів виходить лиш то одно, що німецкі партиї побоюють ся, щоби при помочи Чехів не настало якесь коаліцийне правительство, в котрім они стратили би весь вплив.

О скілько тепер вже можна зміркувати, то росийска фльота не виплила з Віґо в дальшу дорогу зовсім против волї анґлійского правительства. Межинародна комисия буде вела слїдство з тими росийскими официрами, що лишили ся в Віґо, а без котрих росийска фльота може обійти ся. Як би й не випало то слїдство, Анґлія не буде вже здержувати росийскої фльоти; она вдоволила ся, як видко тим, що фльота росийска дістала приказ не чіпати кораблів, що пливуть під чужою фляґою. Здає ся, що виходить на то, що ми вчера вже на сім місци сказали: Анґлія використала союз з Японією на то, щоби запанувати в Тибеті, а Японія нехай тепер радить собі сама як вміє і може.

Єсть се характеристичне для межинародного права і для неутральности держав европейских, що тоті держави проти постанов межинародного права о неутральности дають поміч Росиї і дозваляють росийскій фльоті всюди приставати і набирати вугля. Японьске правительство протестує против того, але той про-

## Тайна „Деляваре“.

(З німецкого — Ґергадта тон Бура).

(Конець).

З тіни острова Пяноза висунув ся високий, середної величини корабель военний якоїсь незвичайно дивної будови. З его комина бухали величезні хмари диму і наблизив ся до „Деляваре“ під прямим кутом. Военний корабель плив незвичайно скоро і як здавало ся, полював на „Деляваре“. Фляґи, яка повівала на переді, не можна було добре розпізнати. Мортон взяв в руки далековид і уважно приглядав ся фляґі.

— Нехай буду проклятий — відозвав ся до О'Леарі'ого — коли знаю, що то за скриня. На фляґі бачу червону, зелену, жовту і синю краску. Такої фляґи взагалі нема. То певне не французкий корабель военний.

О'Леарі аж лекше відотхнув.

А між тим дивний корабель чим раз близше підпливав.

Мала хмарка диму піднесла ся на переді военного корабля і до „Деляваре“ доніс ся острий гук вистрілу. З военного корабля підшов сиґнал в гору. Той знак говорив: „Стій! Звернути ся боком!“

Мортон і О'Леарі поглянули на себе непевно і зі страхом.

— Очивидно не задержимо ся — крикнув Мортон — що має нам якийсь чужий волоцюга запирати дорогу. Чейже тепер нема нігде війни!

— Повна пара! — дав сиґнал до машини в долині і приказав керманичеви, аби направив корабель скісно до побережа Корсики, так щоби пароход міг вимкнути надпливаючий военний корабель.

Пікмен вийшов в тій хвили на поклад і Мортон крикнув до него, вказуючи на военний корабель:

— Пустіть повну пару, як можна найскорше; тамтой задумує щось злого!

Немов би на потверджене тих слів Мортона підняла ся тепер знов хмара диму на покладі военного корабля і дві секунди пізнїйше ударив з тріскотом ґранат в бік „Деляваре“, вириваючи в зелізній плиті его велику діру. На щасте діра була над водою. Машина нагле задержала ся.

— Пускайте пару, бійте ся Бога, пару! — кричав О'Леарі до Пікмена і той вирвав револьвер ізза пояса та поспішив на долину до машини. З долини доніс ся змішаний гомін, дав ся чути ще два разу гук вистрілів з револьвера, відтак появив ся блідий зі страху Льовранс на покладі і крикнув до обох стоячих на містку мужчин:

— Мурини убили Пікмена гаками. Не хотять обслугувати машини. Я ледве живий утік і они забарикадовують ся на долинї.

Мортон і О'Леарі поблідли. На долині корабля бунт, а тут побіч военний корабель, що наближає ся чим раз більше до них! Военний корабель нагле задержав ся і з него спущено два човна з уоруженими людьми, котрі скоро наближали ся до „Деляваре“. Вскорі приплили до самого парохода і крикнули до Мортона, аби спустив драбину. Готові до стрілу карабіни уоружених людий в човнах і грізні армати военного корабля не лишали ніякого вибору. О'Леарі аж скреготав зубами зі злости.

— Навіть машини до битя гроший не можна винести і кинути у воду — воркотів.

На покладі були вже уоружені люди. Они мали на собі сині моряцкі блюзи без відзнак, але мали баґнети, патронташі і карабіни. В одній хвили були О'Леарі і Мортон звязані, а морякам „Деляваре“ заявлено, що они полонені. Они без опору піддали ся і дали ся уставити в ряди на покладі. Відтак одна часть уоружених зійшла під поклад, розбила кольбами стіни до монетарні та вивела звідтам фальшівників гроший, котрі застановили були свою роботу, коли ґранат ударив в корабель. Покінчивши з тим, дали сиґнал на военний корабель і звідтам відплило мале човно, в котрім, як здавало ся був командант корабля.

Коли він появив ся на покладі, пізнали в нім Мортон і О'Леарі керманича Нільзена, що утік від них і тепер вже знали, що всьо пропало.

Нільзен зійшов на долину до машини, дав ся муринам пізнати і сказав, що оба обманці Мортон і О'Леарі зловлені і повязані. Мурини привитали его з великою радостию. Моряки з „Деляваре“, що також знали его майже всі, повитали его рівнож радо і заявили, що не гадають о опорі. Він післав їх на военний корабель і велів звідтам привезти моряків. Відтак „Деляваре“, на котрім обняв команду Нільзен, пустила ся до Бастиї, північної пристани Корсики. Военний корабель ішов за ним.

тест не поможе нічого. З Токіо доносять іменно, що японьске правительство лагодить окружник до держав, в котрім висказує своє здивоване з того, що деякі держави ідуть российскій фльоті на руку і помагають їй особливо тим, що позваляють набирати вугля. Япанія протестує против того і доказує, що таке поступоване стоїть в суперечности з межинародними постановами о неутральности. Япанія яко сторона, що веде війну, гадає, що має право жадати, щоби неутральні держави не давали еї противникови средства скріпляти свою военну силу. — Та що з того? Протест, як звичайно буває, останесь протестом.

Здає ся, що ситуация в Порт Артурі погіршила ся для Росиян. Вісти, які наспіли з під Порт Артура до Токіо, доносять, що Япанцям удало ся в однім форті на схід від Кікваншан розбити в однім форті каземати, при чім згинуло богато Росиян, а батерії форту Сітаянку висаджено у воздух. Виходить з того, що Япанці підсунулись вже досить близько до внутрішних укріплень, коли можуть засягати форти своїми ґранатами. Огонь, яким відповідала росийска залога, був переважно дуже слабий. Дня 28 жовтня бомбардоване кріпости було дуже сильне; до фортів Антешан і Іцшан впало 385 ґранатів при тім ушкоджено богато росийских пушок. В двох місцях видко було огонь, один поза містом, а другий у фабриці на Золотій горі. Дня 29 жовтня атак був ще сильнійший. Япанці сстрілювали також 5 росийских кораблїв, що виловлювали міни; три з тих кораблїв ушкоджено тяжко, а на двох вибухнув огонь.

## Новинки.

*Львів дня 3 го падолиста 1904.*

— **З'їзд маршалків повітових рад** відбув ся, як ми вже раз коротко зазначили, дня 29 жовтня у Львові в соймовій сали. В з'їзді взяло участь 50 осіб, в їх числї краєвий маршалок Є. Е. ґраф Баденї і член краєвого видїлу Домбский. На дневнім порядку була справа реформи дорогового закона реферована Ст. Єнджевичем. На предложене п. Буйновского рішив з'їзд, щоби краєвий Видїл розслїдив основно питане, чим належалоби доповнити зменшене в дорогових доходах при знесеню обовязуючої тепер особистої престациї, а також як треба-б запобічи тому, щоби цїлий адмінїстрацийний тягар не звалив ся на повітові репрезентациї, котрі не були би в силї обняти у власну управу і контролю численних громадских дорог II кляси. На предложене ґр. Ант. Водзїцкого рішив з'їзд, що найвідповіднїйшим способом уладженя справи престаций є законодатне признане повітовим радам права заміняти по своїй думцї в цїлім повітї або в поодиноких громадах престациї в натурі на гроші. Згідно з предложенєм Мойси-Росохацкого з'їзд рішив: Взиває ся екзекутивний комітет маршалків повіт. рад, щоби видав відозву до всїх повітових рад з просьбою о одноразовий даток на отворене стипендийного фонду ім. Аполїнария Яворского, з чого удержував би стипендию студент висших краєвих шкіл (унїверзитет у Львові та Кракові і полїтехнїка у Львові). З'їзд управнює рівночасно екзекутивний комітет збирати складки, уложити і підписати і внести до властиий фондацийних акт, взагалї довести дїло до кінця.

— **З „Краєвого Союза ревізийного"** у Львові. Рада Тов. „Краєвий Союз ревізийний" у Львові відбула під проводом голови адв. дра Костя Левицкого засїдане дня 20 жовтня в комнатах „Краєвого Союза кредитового" у Львові. На засїдане прибули всї члени з виїмком посла дра Олесницкого, занятого справами теперішної сесиї соймової. По полагодженю вступних формальностих Рада приняла до відомости звіт касовий, по чім референти поставили провіреня звітів предложених ревізорами „Краєвого Союза ревізийного" з відбувших ся ревізий стоваришень. По переведеній основній нарадї над кождим поодиноким звітом з окрема, видала Рада свої рішеня о вислїдах ревізиї в Товаристві „Ризница" в Самборі, Повітовім Товаристві кредитовім у Львові, в Пов. Тов. кредитовім „Народний Дім" в Жовкві, Тов. кред. „Самопоміч" в Золочеві, в Касї задатковій „Надїя" в Галичи, в Касї для ощадности в Бурштинї, в Повітовім Тов. кредитовім в Тернополи, в Пов. Тов. кредит. в Скалатї, в Рускім Тов. кредитовім в Яворові і в Касї задатковій „Згода" в Залуквї.

— **Крадіж в церкві.** З Белза доносять, що до тамошної церкви влїзли в ночи на 28 злодії і забрали гроші з трех скарбон, золоту дарохранильницю і срібні підстави до двох хрестів.

— **Пожар.** На фільварку Піддовге коло Хлївчан, равского повіта, вибух оногди огонь і знищив дім, в якім мешкав завідатель дібр. Шкода виносить 14.000 К і була лише в половинї обезпечена.

— **Кружок аматорів** тов. Міщаньске „Братство" в Тернополи устроює дня 6 падолиста с. р. в власній сали аматорске представлене. Відіграна буде „Трійка гільтайска", водевіль в 3 актах а 7 відслонах Нестроя зі співами і танцями. Початок точно о 8 годинї вечером. Музика війскова 55 п. піхоти.

— **Доля мілїонера.** В Новім Йорцї арештовано старшого вже мужчину за те, що украв сурдут у одної панї. Арештованого приведено на полїцию і тут пізнано в нїм бувшого мілїонера, котрий в 1892 роцї підчас банкової кризи стратив цїлий свій маєток і остав ся дїдом. Арештований на запит судиї, чому украв сурдут, відповів, що єму було зимно, а тепер коли єго засудять на вязницю, не буде бодай терпіти нї голоду нї холоду.

— **Бій на баґнети.** Оден з найстрашнїйших епізодів битви під Лєояном, про котру тепер надходить більше оповідань від участників, описує одинокий вояк, оставший при житю, надпоручник Армянцов. Сцена розіграла ся підчас операций ґен. Оку против горбкуватих становищ на захід від Сушацян і Сіпаїтун, при котрих бій кипів дуже дико. „Нашому віддїлови — пише Армянцов — поручено уважати на японьскі рухи на захід від нашого становища. Чотири години не бачили ми і не довідали ся нїчого, лише чули страшний гук артилериї. Ми не мали понятя, на чию сторону хилила ся побіда. Нечайно лїворуч і праворуч появили ся густі віддїли японьскої піхоти, що ступали скоро наперед. Я приказав своїм людям скрити ся в руслї ріки; був оден лише відворот через горбок, але звідтам ми виставили б ся на огонь. Однак на наше нещастє побачили нас Япанцї. Сейчас отворили на нас огонь з карабінів, причім упало трох вояків. Відтак они розвинули ся і зовсїм відтяли нам відворот. Ми мали подостатком амуницїї і клали їх купами, бо находили ся все в збитій формациї. Та они ступали наперед як сильний мур і я пізнав сейчас, яка жде нас судьба. Перелякані, але готові боронити ся до послїдної каплї крови, згуртували ся ми разом. Навіть як би нас візвано піддати ся, сумніваюсь, чи бодай один чоловік підніс би білу хоругов. Нараз неприятель кинув ся на нас. По трох або чотирох Япанців нападало на кождого з нас з баґнетом. Я вистрілив на одного Япанця з револьвера, але він впакував менї баґнет в рамя. В тій хвили прискочив другий, і прямо пригвоздив мене. Так став я безсильний і лише приглядав ся масакрі, яка розпочала ся між моїми людьми. Неприятель колов наших людий з такою холоднокровностию, що на сам спогад про се робить ся менї слабо. Один Япанець розмахував ся все карабіном, а коли наш вояк відбивав ся щасливо, другий Япанець всадив єму в тїло баґнет по сам

---

Звязані і не говорячи нї слова сидїли під певною вартою Мортон і О'Леарі на покладї. Нараз їх увагу звернули дивні якісь події на военнім кораблї. Той плив зараз за ними і фальшівники гроший побачили, як вигляд корабля в дивний спосіб зміняв ся. Насамперед щезла фляґа, відтак побачено, як горішна часть корабля постепенно меншала. За пів години не було слїду з горішної части, навіть продовжене комина здоймлено і арештовані побачили цїлком звичайний пароход, якому при помочи помальованих на сіро дощок надано вигляд военного корабля. Коли було що, що збільшувало ще гнїв і зміщане властителя „Деляваре" і єго капітана, то було чувство, що они стали жертвою хитрости Нільзена і що він зажартував собі з них, так, що крім шкоди, яку потерпіли, чули, що зробили ся сьмішними.

По полудни приїхав „Деляваре" в товаристві звичайного другого корабля до Бастиї, а дві години пізнїйше сидїли Мортон і О'Леарі на цитадели, між тим як тяжко раненого Пікмена перевезено до шпиталю. Машини до вибиваня гроший і готові гроші забрано з корабля і зложено в судї, в Бастиї. Моряків і муринів з „Деляваре" заплачено і пущено на волю, але корабель французкі власти сконфіскували.

— — — — — — — — — — —

Процес против фальшивників відбув ся дуже скоро. Мортона і О'Леарі'ого засуджено на десять лїт кождого до примусових робіт і вислано до Нової Каледониї, де они вскорі поумирали в шкідлим підсоню. Пікмен умер з одержаних ран в шпитали, а „рентієра" одержали по кілька лїт вязниці, яку відсидїли на цитадели в Бастиї.

Аж коли їх випущено, дізнали ся від них свояки Мортона і О'Леарі'ого, що з ними стало ся. Але они мовчали, бо бояли ся, що Франция могла би за посередництвом північно-американьского правительства зажадати звороту великих сум, які зароблено на вибиваню монет на покладї „Деляваре" і якими навіть утрата корабля була цїлковито покрита.

Нільзен одержав високу винагороду від французкого правительства і на єго жадане сейчас виїхав з Франциї.

Поселив ся в своїй північній вітчинї, де жиє тепер як богатий рибак і властитель кількох рибацких кораблїв.

---

## ДУХ МАРКІЗА.

(З французкого — **Фел. Лїллї.**)

1.

Одною з найлїпших і найулюбленїйших французких артисток вісїмнайцятого столїтя, визначаюча ся красотою і принадою, талантом і дотепом, була Гіполїта Клерон. Она походила з Фляндриї, грала насамперед на малих провінциональних сценах і прибуло в 1743 ім роцї до Парижа до театру Comédie française, як тодї називано найперший театр столицї. Від разу здобула собі головні і найсьвітлїйші ролї в траґедиях Корнейля, Расена і Вольтера і як побідниця струтила з престола славну Франсоаву Дімесніль, котра досї грала партиї героїнї, а тепер по появленю нової, молодшої театральної звізди мусїла перейти до менше приємних роль другостепенних любовниць і старших дам.

Природним наслїдком того було, що обі театральні княжни, хоч кождого дня усьміхали ся до себе мило і говорили собі чемні слова, ненавидїли ся в души і потайки з усїх сил себе обмавляли.

Очевидно, що Клерон мала вскорі многих поклонників, між ними молодого маркіза Шарля де Бовалле, що на смерть в ній залюбив ся. Але она відпихала єго. В наслїдок того молодий чоловік був дуже пригноблений і попав в стан хоробливої розпуки, майже в божевільність.

Панна Клерон мешкала недалеко театру в дуже богато устроєнім мешканю в бічнім крилї старого шляхотского замку, котрий був віддїлений від улицї високою зелїзною решіткою, а від сусїдних домів огородами і подвірями.

Одного дня лежала она вигідно простягнувши ся на шовковій отоманї в своїм будуарі і саме учила ся пильно своєї ролї, коли увійшла еї покоївка і принесла лист, від котрого сильно заносило пахощами.

держак. Япанці видко до того привчені, бо при кождім бою на баґнети поступають в той спосіб. Ніхто з наших не просив о помилуване; оден тяжко ранений підвів ся ще раз і пробив япаньского офіцира, що був ранений в голову. Вкінци вискочив оден салдат з ріки і почав утікати. Три Япанці звернули ся до него і стріляли завзято; але не поцілили. Утікач видрапав за камінь, що сторчав на горбку, випалив послідні два патрони, кинув карабін на бік і станув спокійно на місци, аж перший Япанець, що его досягнув, впакував нещастному баґнет в груди. З мене сплило богато крови і я зімлів. Коли очуняв, ніс мене кудись неприятель. Я чув тріскотню карабінового огню, нараз коло мене перевернув ся оден вояк, поцілений в голову. Тимчасом япаньскі офіцири нарадили ся між собою, положити мене лагідно на землю, дали мені кілька капель води і пішли дальше. О скілько знаю, я був одинокий з нашого відділу, що вийшов з житєм з тої боротьби на баґнети..."

---

— **Тов. „Сільский Господар" в Олеську** оповіщує: Впов. Членів тов-а господ. „Сільский Господар", вплативших членьску вкладку за рік 1904, повідомляє ся, що для них Виділ тов-а призначив на сей рік по 2—3 щепи (яблінок і грушок більших і менших, одна щепа в вартости 1—3 коров). Членів замешкалих в Олеську і в околици повідомить ся о дни, в котрім мають по щепи зголосити ся, а членів подальших просить ся, щоби повідомили, в який спосіб має ся їм призначені для них щепи доручити, бо посилка відбуде ся тілько на їх кошт. По щепи мають члени зголошувати ся до Виділу тов-а в Олеську (почта loco) найдальше до 15 падолиста 1904 р.; хтож до того часу не відбере своїх щеп, то они позістають власностию товариства. Окрім щеп призначених для членів тов-о має еще до вісїмсот щеп дво- і трилїтних з коронами, головно яблінок (в цінї від 40 с. — 1 К) на розпродаж. Заразом пригадує ся тим ВП. Членам, що дотепер еще не заплатили членьских вкладок (по 2 К) за сей рік, щоби найдальше до 7 падолиста 1904 р. старали ся се вирівнаги. — *Від Виділу тов.*

---

— **Позір!** Товариство „Сокіл", котре заводить в краю сторожі пожарні, уряджує в сім році фантову лютерию на дохід будови власного дому. В тій цїли видав „Сокіл" льоси в виді переписних листків в 10 родах по цінї 25 сот. льос. Набувати їх можна в „Соколі" у Львові, по всїх складах „Народної Торговлї" на провінциї як також в філїях „Сокола" по більших містах. Кромі того видав „Сокіл" на ту саму цїль облїґациї (зворотна позичка) по 10 кор. Набувати їх можна у д. Івана Бачиньского, касиера „Днїстра" у Львові, Ринок 10.

---

# ТЕЛЄҐРАМИ.

**Відень** 3 падолиста. Під проводом дра Кербера відбула ся вчера комісийна конференция в справі прилученя до Відня Флєрісдорфу і кількох инших громад. Переговори закінчили ся успішно і справа та в найблизшім тиждни стане на порядку дневнім сойму.

**Відень** 3 падолиста. Є. Вел. цїсар приняв вчера на полудни нїмецкого секретаря державного Посадовского на окремій довшій авдиєнциї.

**Відень** 3 падолиста. Вчера по полудни відбула ся спільна нарада міністрів в справі переговорів угодових з Німеччиною. В нараді взяли участь ґр. Ґолуховский, Посадовский, др. Кербер, ґр. Тіша і міністри скарбу і рільництва обох половин держави.

**Льондон** 3 падолиста. Бюро Райтера доносить, що анґлїйско-росийскі переговори в справі іменованя членів слїдчої комісиї не устають. Обі держави годять ся на то, щоби кожда з них іменувала до комісиї по одним з висших членів маринарки і по одним правнику, та щоби до комісиї входили також моряки неутральних держав. Місця нарад ще не установлено. Анґлія єсть за Парижем, Росия за Ґаґою.

**Токіо** 3 падолиста. Урядовий звіт о подіях під Порт Артуром в жовтни доносить ще, що Росияни, взяті дня 18 с. м. до неволї, казали, що судьба Порт Артура мусить рішити ся в найкоротшім часі. Запаси поживи суть вже дуже малі, чисельна сила людий також дуже зменшає ся. Ґенерал Штессель видав відозву, в котрій прирікає нагороди грішми і медалї за виконане випаду в цїли знищеня япаньских пушок.

---

Артистка рівнодушно отворила письмо, бо то був лист від залюбленого маркіза. В ніжних і дивно дібраних словах заявляв їй, що без неї не може жити. Коли она в ніякий спосіб не хоче віддати ему своеї руки, то він постановив відобрати собі жите. Отже коли хоче уратувати его від смерти, то нехай як найскорше пришле ему радістну вість, що змінила свій твердий упір. Як того не зробить, смерть его неминуча. Але він любить еї так дуже, так горячо, так над все, що й по своїй смерти не покине еї. Коли би по смерти було ще жите, то він буде їй давати знати о собі, як довго она буде жити.

З глумливою усьмішкою здвигнула хороша артистка раменами, бо очивидно уважала той лист шаленим витвором нездорового мозку. Встала, сіла при своїм столику і на рожевім папері намазала кілька стрічок, в котрих доносила дивному любовникови, що жалує, що мусить і на послїдне письмо відповісти ему відмовно. Але що дотикає уступу его листу, в котрім він говорить о своїм духу по смерти, то позаяк она на щасте має досить сильні нерви і не вірить в духи і такі инші дурниці, не хоче о тім навіть говорити. Впрочім випрошує собі рішучо всякі такі жарти.

На слїдуючий день рано — то була пятниця — пійшла Клерон до театру на пробу якоїсь нової трагедиї, в котрій мала грати головну женьску ролю. Нараз підчас одного перестанку дійшла до неї вість, що маркіз Бовалле застрілив ся в ночи.

— Дуже того жалую — сказала зворушена. — Той молодий нещастний хлопець мусів бути божевільний! На мене не спадає ніяка вина в тій сумній справі.

Справді поки що та сумна пригода не зробила ніякого впливу на еї артистичну вдачу. Она грала слїдуючих днів так знаменито як все перед тим.

Про дивний лист маркіза оповіла она кільком своїм добрим приятелькам. В наслїдок їх балакливости річ стала всюди звісною в ширших кругах. Однако спершу ніхто не причував, що з того витворить ся одна з найголоснїйших історий про страхи, яка коли лучала ся у Франциї. Так як Клерон так і еї приятельки та инші люди, що знали про той лист, уважали погрозу, що небіжчик по своїй смерти буде відвідувати хорошу артистку, глупотою божевільного чоловіка.

Вправді була одна „приятелька", що потайки бажала собі, аби дух таки направду явив ся та зробив Клерон такою нервовою, роздразтованою і боязливою, аби она не могла вже грати перших роль з таким поводженєм. Не потребуємо здаєть ся додавати, що тою „доброю" приятелькою була Франсоаза Дімєсніль.

(Конець буде).

---

## Курс львівский.

| Дня 3-ого падолиста 1904. | платять | жадають |
|---|---|---|
| **I. Акциї** за штуку. | К. с. | К. с. |
| Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . . | 543 — | 553 — |
| Банку гал. для торгов. по 200 зр. | —·— | 260·— |
| Зелїз. Львів-Чернів.-Яси . . . . . | 575 — | 585·— |
| Акциї фабр. Липиньского в Саноку. | 350 — | 370·— |
| **II. Листи заставні** за 100 зр. | | |
| Банку гіпот. 5% преміов. . . . . | 111 25 | —·— |
| Банку гіпот. 4½% . . . . . . . | 101 30 | 102 — |
| 4½% листи застав. Банку краев. | 101·50 | 102.20 |
| 4% листи застав. Банку краев. . | 99 20 | 99 90 |
| Листи застав. Тов. кред. 4% . . . | 99·80 | —·— |
| „ „ 4% льос. в 41½ лїт | 99·80 | —·— |
| „ „ 4% льос. в 56 лїт. | 99·10 | 99 80 |
| **III. Облїґи** за 100 зр | | |
| Пропінацийні гал. . . . . . . . . | 99·50 | 100 20 |
| Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем. | 102 80 | —·— |
| „ „ „ „ 4½ % | 101·30 | 102 — |
| Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор. | 98·80 | 99 50 |
| Позичка краев. з 1873 по 6% | —·— | —·— |
| „ „ 4% по 200 кор. | 99·30 | 100 — |
| „ „ м. Львова 4% по 200К. | 97·— | 97·70 |
| **IV. Льоси.** | | |
| Міста Кракова . . . . . . . . . . | 85·— | 91·— |
| Австр. черв. хреста (Курс віденьский) . . . . . | 53 75 | 55 75 |
| Угорск. черв. хреста (Курс віденьский) . . . . . | 28·80 | 29 80 |
| Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский) . . . . . | —·— | —·— |
| Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский) . . . . . | 65 — | 70·— |
| Вазилїка 10 К (Курс віденьский) . . . . . | 20 75 | 21·75 |
| Joszif 4 К. (Курс віденьский) . . . . . | 8·25 | 9.50 |
| Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский) . . . . . | 9·50 | 11.— |
| **V. Монети.** | | |
| Дукат цїсарский . . . . . . . . . | 11·26 | 11 40 |
| Рубель паперовий . . . . . . . . | 2·53 | 2 55 |
| 100 марок нїмецких . . . . . . . | 117 30 | 117·90 |
| Доляр америк. . . . . . . . . . . | 4·80 | 5·— |

---

## Поїзди льокальні.

**Приходять до Львова.**

З **Брухович** 6·42, 7·30, 11·45 рано, 3·00, 4·30 і 5·03 по полудни, 7·54 і 8·59 вечером (до 11/9 вкл.)

З **Янова** 8·20 рано, 1·16, 4·45 по полудни, 9·25 вечером (від 1/5 до 30/9 вкл.) 10·10 вечером (від 15/5 до 31/8 вкл. в неділї і сьвята).

Зі **Щирця** 9·35 вечером (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

З **Любіня** вел. 11·35 вечером (від 15/5 до 11/9 вкл. що неділї і сьвята).

**Відходять зі Львова.**

До **Брухович** 5·48 рано, 9·30 і 10·50 перед полуднем, 1·05, 3·35 і 5·05 по полудни, 7·05 і 8·04 вечером (від 8/5 до 11/9 вкл.)

До **Янова** 6·50 рано, 9·15 перед полуднем (від 1/5 до 30/9 вкл.), 1·35 по полудни (від 15/5 до 31/8 в неділї і сьвята, 3·18 по полудни (від 1/5 до 30/9 вкл.) і 5·48 по полудни.

До **Щирця** 1·45 по полудни (від 1/6 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

До **Любіня** вел. 2·15 по полудни (від 15/5 до 11/9 вкл. в неділї і сьвята).

---



За редакцию відповідає Адам Креховецкий

# ОГОЛОШЕНЯ.

**МІД** знаменитий, десеровий, курацийний, з власної пасіки 5 клр. лиш 6 корон franco. Вода медова найлїпше средство на лице. Даром брошурку д-ра Цесельского о меді варто перечитати, жадайте! **КОРІНЕВИЧ**, ем. уч. Іванчани.

**Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9,** — приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тижденника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може приймати оголошеня виключно лиш та аґенция.

Товариство взаїмного кредиту

## „ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові,
Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

ЧЛЕНАМИ ТОВАРИСТВА можуть бути тілько обезпечені тревало в „Днїстрі“ від огню. Членьский удїл 50 К можна вложити в ратах; вписове 2 К.

ЧЛЕНИ ТОВАРИСТВА можуть затягати позички на 6 % за предложенєм відповідної гіпотеки або поруки; сплату більших позичок розкладає ся на 10 лїт.

ПРИ ПАРЦЕЛЯЦИЯХ і иншім купнї землї нехай купуючі звертають ся за позичками до „Днїстра“.

ВКЛАДКИ щадничі приймає товариство на 4 прц.

З ЧИСТОГО ЗИСКУ дістають члени дивіденду від удїлів а часть зиску призначує ся на добродїйні цїли; дотепер удїлено на церкви, бурси, школи і т. и. 16.385 К.

**Стан 31 грудня 1903:**

| | | | |
|---|---|---|---|
| **Вкладки** | **1,444.589 К** | **Позички** | **1,330.822 К** |
| **Удїли** | **109.835 К** | **Цінні папери льомбардовані в банках і на рахунках біж.** | **280.681 К** |
| **Фонди резервові** | **21.318 К** | | |

Найдешевше можна купити лише

# в Авкцийній Гали

## Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутерії, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциєю писемно.

**Вступ вільний цїлий день.**

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом І. Недопада — (Телефона ч. 527).